

interesser, der skal afvejes, og der er det vigtigste, at der bliver tale om gensidighed.

Det andet element handler om vores gassektors virksomheder, ikke kun DONG, men også de regionale selskaber. Og jeg synes, at man her skal udtrykke anerkendelse af det store arbejde, som både DONG og de regionale selskaber har lavet for at få gasprojektet til at lykkes.

Den opdeling af aktiver, der finder sted inden for DONG, skal også finde sted inden for de regionale selskaber. De, der skal føre tilsyn med, at det sker på den rigtige måde, er det uafhængige Energitilsyn, og det er regeringen og alle forligspartierne bag energireformen magtpåliggende, at Energitilsynet er fuldstændig uafhængigt, og at de har de fornødne ressourcer. Vi vil følge udviklingen meget nøje på det her område for at sikre denne uafhængighed.

Hvad angår DONG specielt, er der indgået en aftale mellem partierne, der sikrer, som hr. Kalnæs udtrykte det, en politisk ramme for den fremtidige virksomhed, der giver dem mulighed for at udfolde sig kommercielt, men samtidig også leve op til det, der var det oprindelige formål med virksomhedens dannelse.

Der er et bredt flertal bag det her, men man kommer ikke uden om, at der er to partier, der har en særlig forpligtelse for det danske gasprojekt, og det er Venstre og Socialdemokratiet. Det er de to partier, som har båret det danske gasprojekt igennem, og uden at jeg skal binde nogen op på noget, og slet ikke mit eget parti, er der jo ingen tvivl om, at sådan vil det også være i fremtiden. Vi må vedkende os arv og gæld, og jeg er glad for, at det lykkedes også på det her område at blive enige.

Endelig er der energibesparelserne, som er en meget vigtig del af energireformen, og her har vi igen gjort vigtige fremskridt.

Må jeg sige om ændringsforslaget fra hr. Kim Behnke, at det er et overflødigt ændringsforslag. Vi har en krystallklar aftale, og den siger, at efter 2003 er man frit stillet, men man skal begynde at forhandle allerede i 2001. Og jeg tror, at den vigtigste forudsætning, nemlig gensidigheden, faktisk er et hensyn, der forener ganske mange af os. Jeg mener derfor, at det er et overflødigt ændringsforslag, i hvert fald er det ikke i overensstemmelse med aftalen, som vi har indgået.

Må jeg til sidst, selv om det måske er usædvanligt her i Folketinget, kvittere for ordførernes arbejde. Det har ikke altid været nemt at gennemføre en teknisk kompliceret lovgivning,

hvor det jo ofte er lettere at skælde ud og brokke sig over enkeltdele, end det er at overskue den samlede helhed.

Men jeg vil gerne sige til ordførerne, at der er blevet gjort et meget fint stykke arbejde. Og jeg vil gerne sige til Venstres ordfører, hr. Hansen-Nord, som jo nu optræder for sidste gang, forstået, som ordfører for sit parti i denne sammenhæng, at i forligskredsen af partier, uanset alle vores meningsforskelle, har der altid hersket meget stor respekt om hr. Hansen-Nords arbejde. Vi ved, at det politiske liv kan være hårdt, men vi synes, at vi som politiske modstandere gerne vil kvittere for den flotte indsats.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 8 stemte for, 91 imod.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Miljø- og Energiudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 230: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Programfordeling i fællesantenneanlæg).

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (Fremsat 26/4 2001. Første behandling 8/5 2001. Betænkning 16/5 2001).

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg gør opmærksom på, at der af hr. Søren Søndergaard (EL) er stillet 1 ændringsforslag uden for betænkningen, som ikke er opført på dagsordenen.

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Søren Søndergaard (EL).

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jens Rohde (V):

Vi har jo i Venstre tilkendegivet, at vi vil støtte det her lovforslag fra regeringen, men for god ordens skyld skal jeg lige sige, at det altså er under forudsætning af, at det ændringsforslag, som Enhedslisten er kommet med – sådan et ændringsforslag lex Nordkorea – ikke bliver vedtaget. For hvis man vedtager det ændringsforslag, der er kommet fra Enhedslisten, vil det reelt betyde, at man fjerner brugerafstemningen fra borgerne, og så putter man den herind i Folketinget, og så er det ellers folketingsmedlemmerne, som kan sidde her og definere, hvad alsidighed og kvalitet er, og det mener vi ikke er politikernes opgave. Det er en uskik, som vi i øvrigt har nok af i forvejen, når det gælder dansk mediepolitik.

Så vil jeg også for god ordens skyld lige spørge ministeren, om ministeren vil komme herop og bekræfte, at der ikke er nogen private tv-stationer eller andre medieudbydere, som med dette lovforslag her får nogen form for særstatus.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er blot, fordi Det Konservative Folkeparti ikke – som skrevet i betænkningen – vil stemme for forslaget, men har valgt at ville stemme blankt ud fra princippet om og betænkelighederne ved, at den valgte løsning ikke er den optimale. Vi kan så konstatere, at vi ikke kan finde på andre mulige løsninger, og derfor vil vi ikke stemme imod forslaget. Men det er en farlig vej, og det er en uskik, at der skal sidde nogle kabeloperatører og bestemme på vegne af seerne. Det synes vi er principielt forkert, og derfor bliver vi nødt til at stemme blankt. Vi stemmer ikke imod, for vi kan ikke finde på noget bedre, men vi bliver nødt til lige at signalere, at det ikke er det optimale forslag, vi har her.

Thomas Adelskov (S):

Jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at det forslag, som vi behandler her i dag, rent faktisk betyder, at man lokalt i antenneanlæggene vil have mulighed for bedre at kunne være med til at prisdanne og presse operatørerne og udbyderne frem for i dag, hvor det rent faktisk har været muligt for tv-udbydere gennem de brugerafstemninger at tvinge prisforhøjelser ned over fællesantenneanlæggene og dermed over tv-seerne og radiolytterne.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Thomas Adelskov, at her tager man jo beføjelsen og demokratiet væk fra det enkelte medlem ikke alene af antenneforeningen – den diskussion kan vi godt tage parallelt – men man overlader altså også beslutningsprocessen udelukkende til nogle store kabeloperatører, som selv kan bestemme, hvad de vil sende.

Hvis vi så tager diskussionen om antenneforeningerne, så har man jo nu frataget medlemmerne af antenneforeningen mulighed for at sammensætte deres egen pakke. Man har reelt overladt det til bestyrelserne, og det vil sige, at man vil opleve, at de store tv-selskaber nu skal til at gøre sig lukrative og fedte for bestyrelserne i stedet for at gøre sig attraktive for seerne ved at tilbyde de programmer, som seerne har lyst til at se. Det er det, som vi synes er betænkeligt.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at selv med de eksisterende regler har det været sådan, at man i de brugerejede fællesantenneanlæg jo ikke har haft et krav om, at man skulle have afstemninger. Der har man selv kunnet afgøre det, og dér har formen rent faktisk i langt de fleste antenneanlæg været, at man har fortsat modellen med brugerafstemninger. Men det har åbnet mulighed for, at brugerafstemningerne kunne give indflydelse til bestyrelserne til at forhandle prisreduktioner med tv-program-leverandørerne, og det er det, vi skal ind på.

Endelig skal jeg lige gøre opmærksom på, at konkurrencemyndighederne jo også bakker op om det her forslag, i og med at de nu får nogle muligheder for at gå ind og kigge det efter i sømmene, når det drejer sig om de prisdannelser, som er på markedet. Derfor får vi nu mulighed for at få lavet en regulering på det her område.

de, hvor også konkurrencemyndighederne kan kigge alle efter i kortene.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Jeg vil godt spørge hr. Brian Mikkelsen, om ikke det er korrekt, at det står enhver antenneforening frit for, enhver kabeludbyder frit for – også efter vedtagelsen af dette lovforslag – at afholde afstemninger, vejledende eller bindende afstemninger, blandt antenneforeningens medlemmer, blandt kabeludbydernes kunder. Er det ikke korrekt, vil jeg spørge hr. Brian Mikkelsen, at det kan man fortsat gøre, og at det derfor må overlades til medlemmerne af antenneforeningen og kunderne i kabelselskaberne at stille krav til de ledelser, der sidder, om, hvilken grad af demokrati man vil have, frem for at det er Folketinget, der skal bestemme det?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Til hr. Kim Behnke: Nu er der jo nogle ting, som Folketinget kan bestemme, f.eks. at der er demokrati i Danmark. Vi kunne også godt bestemme, at der var demokrati for medlemmerne af antenneforeninger og for de brugere, der er, for kabeloperatørerne.

Til hr. Kim Behnke og hr. Thomas Adelskov: Sagen er den, at det her forslag fratager medlemmerne nogle demokratiske muligheder for selv at kunne stemme deres programpakke igenem. Der er ingen mulighed for, hvis man er kunde hos to af de største kabeloperatører, som sidder på langt den største del af markedet, at kunne gå ind og kræve en afstemning, for man har ikke noget alternativ.

Hvis éns boligblok er tilsluttet dén og dén operatør, jamen så bliver man jo tvunget til at være med hos den operatør. Det vil sige, at man ikke kan kræve en afstemning, og så er man prisgivet, og så må man finde sig i de programpakker, der er, og man kan altså ikke selv vælge. Det er udemokratisk, det er en uskik, og det er forkert.

Med hensyn til antenneforeningerne er det rigtigt, at man godt kan have vejledende afstemninger, men det er stadig væk bestyrelsen, der i sidste ende beslutter, om man skal have den vejledende afstemning. Det er problematisk. Det vil sige, at tv-stationer ikke skal koncentrere sig om at sende gode programmer, om at sende noget, som man har lyst til at sende for seerne. Næh, man skal koncentrere sig om at sørge for,

at bestyrelsen synes godt om ens arbejde. Det er da forkert.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

For det første vil det jo, når det drejer sig om den boligblok, som hr. Brian Mikkelsen kerer sig lidt om, være sådan, at nu har bestyrelsen i boligselskabet mulighed for at gå ind og stille nogle krav til operatørerne. Og ellers har man jo mulighed for selv at hente sine programmer ned. Der findes alle mulige andre måder i dag at kunne hente programmer ned på end nøjagtig at få dem leveret af de meget store kabeloperatører.

Endelig skal jeg sige, at i dag er det altså sådan med den nugældende lovgivning og det nugældende regelsæt, at der er det i de brugerejede fællesantenneanlæg ikke påkrævet, at man har afstemninger. Det er noget, som man lokalt selv afgør på generalforsamlingerne. Det vil det også fortsat være, så for dem vil der slet ikke være nogen ændringer på det her område. Ændringerne vil være, at nu kan konkurrencemyndighederne i det hele taget kigge prisaftalerne efter, og det bliver ganske spændende at se i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg vil give hr. Kim Behnke ret i, at der selvfølgelig fortsat er mulighed for at lave brugerafstemninger ude i fællesantenneanlæggene, det vil sige, at man ikke kan sige, at med det her lovforslag er demokratiet sat ud af spil.

Til hr. Jens Rohdes spørgsmål kan jeg sige, at det, den her lov alene sikrer, er, at der skal laves en minimumspakke, som indeholder programmerne for TV 2 og Danmarks Radio, altså for vores public service-stationer. Det er det eneste lovkrav, der decideret er i den her lovgivning.

Herudover er der en henstilling om to ting. For det første at de brede folkeoplysende programmer tilgodeses, og for det andet at hensynet til de store minoritetsgrupper tilgodeses. Men i begge tilfælde er der altså tale om venlige henstillinger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Da hr. Søren Søndergaard, der har stillet ændringsforslaget, er fraværende på grund af andet møde, vil jeg gøre opmærksom på – jeg ved ikke, hvad det er for noget med Nordkorea, og hvor det kommer ind i debatten – at Enhedslist-

ens ændringsforslag går ud på, at det sikres, at der f.eks. ikke alene er underlødige reklamefinansierede programmer, som ikke giver en tilfredsstillende alsidighed.

Derfor lægger vi vægt på i ændringsforslaget, at der f.eks. skal være tv-stationer, der sender kultur- og debatprogrammer, og at der f.eks. tages hensyn til herboende sproglige mindretal. Jeg tror ikke, det ligefrem er den slags hensyn, der præger mediebilledet i Nordkorea, men det er jeg ikke specialist i, det skal jeg ikke kunne sige. Men det er i hvert fald vores sigte med det.

Det skal ikke være sådan, at det alene er nogle få programmer, som er styret af kommercielle interesser, som kommer til at præge mediebilledet i Danmark fremover. Det er hensigten med vores ændringsforslag. Derfor bør alle partier, der går ind for alsidighed, støtte Enhedslistens ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

For det første: Når jeg henviser til Nordkorea, er det sådan set møntet på det smagsdommeri, som desværre alt for ofte i vores mediepolitik kommer til udtryk herinde i Folketinget. Og hr. Keld Albrechtsen gør sig jo til eksponent for det bl.a. ved at stå og tale om underlødige reklamefinansierede programmer. Behøver et program at være underlødigt, fordi det er reklamefinansieret? Det var dog en underlig indstilling at have til tingene.

For det andet er kvalitet ikke det samme for dig, som det er for mig. Kvalitet er ikke det samme for hr. Jensen, som det er for fru Nielsen. Det er individuelt.

For det tredje: Alsidighed? Jamen hvad er det for en alsidighed? Den bliver jo ikke defineret nogen steder. Er det den alsidighed, som man praktiserer på vores public service-stationer, nemlig at hvis der er herrehåndbold i tv om søndagen på den ene kanal, så viser man i alsidighedens navn damehåndbold på den anden kanal på samme tidspunkt? Er det alsidigheden, eller hvor ligger den? Det er jo ikke reelt defineret i det ændringsforslag, der er, og derfor er det en gummiparagraf, som vi under ingen omstændigheder kan være med til at støtte.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, hr. Jens Rohde roligt kan gå ud fra, at jo mere reklamefinansiering, jo mindre lødighed.

Det tror jeg i og for sig er en enkel og klar sammenhæng i tingene.

Og så må jeg gøre opmærksom på, at der i ændringsforslaget ikke er nogen som helst begrænsninger på visning af håndbold, hverken herrehåndbold eller damehåndbold eller en hvilken som helst anden form for håndbold. Man kan så galt også blive ved med at vise reklamefinansieret tv. Det gør forslaget jo ingen indskrænkninger i, men det, man bare skal sikre, er, at der f.eks. også er noget, som er dansk produceret, at dansk musik f.eks. også får mulighed for at blive bragt, at mindretallene her i landet får mulighed for også mediemæssigt at kunne komme til orde, at der er kultur- og debatprogrammer.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at hr. Jens Rohde ikke vil være med til at sikre det. Hvis man opfatter sig selv som liberal – og det tror jeg da at hr. Jens Rohde gør – må det da være i høj-skoletraditionens bedste ånd, at man netop skal sikre de ting og ikke bare lade sig styre af ussel mammon og reklameinteresser. Det synes jeg er for simpelt. Så tag nu lige og overvej det her og så støt det. Det er faktisk et rimelig godt lille ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er rigtigt, at jeg er liberal. Jeg er faktisk så liberal, så jeg ville frigøre mig fra mig selv, hvis det kunne lade sig gøre!

Men der står jo intet om i det her forslag, at det skal være dansk produceret. Det er jo ikke specificeret nogen steder. Det er jo bare sådan nogle overordnede betragtninger om alsidighed, kvalitet og kultur osv. Men hvad er så det? Hvem skal så bestemme det? Hvem skal fastsætte retningslinjerne for, hvad der egentlig ligger i det her?

For er alsidighed, at man har to-tre forskellige sportskanaler, eller er det, at det er en naturkanal, en sportskanal osv., hvor man dermed afskærer noget fra andre?

Hvis det her blev puttet ind i loven, ville vi skulle sidde herinde i Folketinget og træffe beslutninger om det, og det kan vi jo ikke, for det kan vi aldrig nogen sinde blive enige om. Derfor hører denne paragraf overhovedet ikke hjemme i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at der naturligvis ikke er noget i forslaget om, at der skal træffes beslutninger her i Folketinget om konkrete programmer. Og tvistigheder om alsidigheden kan indbringes for Radio- og tv-nævnet, det fremgår udtrykkeligt af bemærkningerne. Der er ingen mystik omkring det, så man kan trygt stemme for ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget af Søren Søndergaard (EL) forkastedes, idet 3 stemte for, 96 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Anden behandling af lovforslag nr. L 214: Forslag til lov om gennemførelse af deltidsdirektivet.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 29/3 2001. Første behandling 19/4 2001. Betænkning 23/5 2001).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg må sige, at jeg er forundret over arbejdsministerens optræden i denne her sag. Og det bliver værre og værre for hver dag, der går.

Ministeren har tilsyneladende kun hån tilovers for mandatgivningen i Folketingets Euro-

paudvalg. For da vi i sin tid gav mandat på deltidsdirektivet, var regeringens linje dengang meget klar. Der skulle ikke ske nogen ændringer i funktionærlovens timegrænser. Det blev gjort klart i Europaudvalget, og samme klare udsagn blev fremført i Arbejdsmarkedsudvalget.

Alligevel ser arbejdsministeren nu stort på, hvad der blev sagt dengang, og prøver at bortforklare de referater, der ligger fra møderne. Og der vil jeg sige meget klart til arbejdsministeren: Sådan kan vi altså ikke arbejde i Folketingets Europaudvalg, sådan kan vi ikke arbejde i Folketinget.

Jeg er meget skuffet over, efter de seancer vi har haft, at statsministeren ikke møder op til det samråd, der er indkaldt til i Europaudvalget, for at finde ud af, hvordan vi skal tackle en sådan situation fremover.

Samarbejdet mellem regeringen og Folketinget kan jo ikke fungere, hvis vi ikke kan stole på, at de oplysninger, vi får i forbindelse med mandatgivningen, er overvejet nøje, og at man står fast på det, medmindre der sker nogle afgørende ting, som ændrer på situationen.

Vi kan ikke leve med, at en tilfældig minister blot kan se bort fra det mandat, der er givet i Europaudvalget, uden at der er sagligt belæg for det.

Efter den debat vi har haft med udenrigsministeren her i Folketingssalen, har vi jo så fået et notat fra arbejdsministeren, hvor arbejdsministeren prøver at forklare det forløb, der har været.

Jeg ved næsten ikke, hvilket ordvalg jeg skal finde på at bruge. For ét er, at ministeren endnu en gang forsøger at sige, at det er os folketingsmedlemmer, der bare ikke kan huske, hvad der er sagt, og ikke forstår at læse referater eller udkast til talepapir på en ordentlig måde. Men jeg vil sige, at det jo ligefrem bliver ynkeligt, når ministeren nu forsøger at bruge arbejdsmarkedets parter til at beskytte sig selv med.

Jeg vil gerne bede ministeren om at dokumentere de udsagn, der fremkommer i det her notat til Folketingets Europaudvalg. Og jeg vil gerne bede ministeren om at dokumentere det, der står her, og det vil jeg gerne have lov til at citere:

»Når der i denne konkrete sag ikke blev meldt mere klart ud, var baggrunden den, at parterne havde tilkendegivet, at det var af afgørende betydning for deres mulighed for at gennemføre den aftaleimplementering, som et bredt flertal i Folketinget støttede og støtter, at forhandlinger-